

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN HASSELT,**10 MEI 2000****Inzake:** Openbaar Ministerie, CGKR, Manjinder S, Hasan A**Tegen:** Alain H, Gerardus S**VERDACHT VAN: te HASSELT** - toegang tot de dancing A.

bij het leveren of bij het aanbieden van levering van een goed of een dienst op een plaats die voor het publiek toegankelijk is rassendiscriminatie te hebben bedreven jegens een persoon wegens zijn ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming, (Wet 30/7/81 - art. 2, 1ste lid)

DE EERSTE, als portier

A/ op 26 december 1997 t.a.v.. Ibrahim D, Haci H, Yasin I, Dirim G en Abdul K;

B/ op 26 december 1997 t.a.v, Ornar EA;

C/ op 31 december 1997, t.a.v. Manjiinder S;

D/ op 25 januari 1998 t.a.v. Jamal B;

E/ op 07 februari 1998 t.a.v. Hasan A,

F/ op 10 mei 1998 t.a.v. Gamale N;

G/ op 30 mei 1998 t.a.v. David AP;

H/ op 31 mei 1998 t.a.v. Fulvio F;

I/ op 30 juni 1998 t.a.v. Deniz S en Ayhan T;

DE TWEEDE, als uitbater

J/ op 16 mei 1998 t.a.v. Jose G-R, Antonio G-B, Rafael P-P, Gustavo Q-B, Rafael G-V en Josep B-M;

* * * * *

Gezien de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord, in openbare zitting

- De getuigen in hun verklaringen.
- Het openbaar ministerie in zijn vordering.
- Beide beklaagden in hun gezegden en middelen van verdediging,
- De burgerlijke partijen, het CGKR en Manjinder S

I. OP STRAFGEBIED**1) Lastens eerste beklagde Alain H**

De antiracismewet stelt niet discriminatie op zich strafbaar maar discriminatie om welbepaalde redenen met name, ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit.

De antiracismewet bestraft enerzijds woorden en intenties (art. 1 §1 van de wet van 31.07.1981) en anderzijds daden of handelingen (art. 2 §1).

Eerste beklaagde wordt vervolgd wegens inbreuk op art. 2 § 1 van de wet van 30.07.1981 om reden dat hij als portier aan de dancing "A" te Hasselt de toegang weigert voor welbepaalde personen op basis van hun ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit.

Beklaagde betwist weliswaar niet dat bij de toegang aan welbepaalde personen weigerde maar enkel op basis van het huishoudelijke reglement dat

- een "dresscode" vooropstelt: geen sportschoenen, geen petten.
- de toegang weigert voor personen die reeds in het verleden problemen in de dancing veroorzaakten of vermoedelijk gekend zijn om hun drugsproblematiek.

De geweigerde dancingbezoekers daarentegen beweren dat hen de reden van weigering niet werd meegedeeld en dat hen de toegang werd ontzegd op grond van hun huidskleur en afstamming. Dit leidden zij af uit het feit dat hun echtgenote of vriend niet de toegang werd ontzegd.

De rechtbank heeft wel begrip voor het feit dat beklaagde als portier preventieve controlehandelingen stelt teneinde de orde in de uitbating van een dancing te handhaven en de veiligheid van het cliënteel te waarborgen gelet op het groot aantal personen dat zich op drukke avonden in hun établissement bevindt.

Dergelijke objectieve redenen acht de rechtbank dan ook aannemelijk om een weigering te verantwoorden.

De rechtbank is van oordeel dat het niet bewezen is dat beklaagde zich schuldig maakte aan een inbreuk op artikel 2§1 van de wet van 30 juli 1981 gelet op het feit dat:

- er zich personen van vreemde origine in de dancing bevinden (zie verklaring getuige R ter zitting)
- bepaalde geweigerde personen erkennen dat zij reeds eerder in de dancing waren en hen de toegang niet werd geweigerd. (zie verklaring N tenlastelegging F)
- uit de neergelegde stukken blijkt dat er in de dancing "A" ook personen van vreemde origine zijn tewerkgesteld waaruit de rechtbank afleidt dat het niet tot het "concept van de dancing" behoort geen personen van vreemde origine toe te laten.
- de verklaringen van getuigen met name vrienden of echtgenotes die samen met de geweigerde personen zich aanboden aan de ingang, stellen dat zij vermoeden dat de toegang geweigerd werd aan hun metgezel op grond van hun afkomst of huidskleur. Nooit heeft beklaagde beweerd dat zij niet binnen mochten omwille van het feit dat zij vreemdeling waren. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat wanneer beklaagde de toegang weigert aan de personen vermeld in de tenlasteleggingen A tot en met I steeds geen reden meedeelt. Beklaagde beweert dat dit is omdat hij deze persoon niet in aanwezigheid van zijn vrienden openlijk wil blameren en hij aldus een escalatie van het conflict wil voorkomen. Ten onrechte leidden de burgerlijke partijen hieruit automatisch af dat hen de toegang werd geweigerd op grond van een welbepaalde reden zoals bepaald in artikel 2§ 1 van de wet van 30/07/81. De verklaring van getuige V ter zitting waarbij hij stelt dat beklaagde de toegang weigerde aan zijn vriend Hasan A (tenlastelegging E) omwille dat hij "een bruine aap" was, werd niet verklaard in het strafdossier onmiddellijk na de feiten. Deze verklaring ter zitting is dan ook ongeloofwaardig.
- het openbaar ministerie ten onrechte beweert dat de reden van weigering met name druggebruiker, opruier of vechtersbaas een drogreden zou zijn gezien bijna alle geweigerde personen een blanco strafregister

hebben. Het feit dat deze personen een blanco strafregister hebben, is uiteraard geen bewijs dat zij zich in het verleden niet zouden hebben misdragen. Immers voor elk probleem van dronkenschap of ongepast gedrag wordt er geen klacht neergelegd of een proces-verbaal opgesteld.

- ook het aantal klachten bewijst niet dat er automatisch kan afgeleid worden dat aan hen de toegang werd geweigerd om racistische redenen rekening houdend met het groot aantal bezoekers van deze dancing op drukke avonden.

Weliswaar kan de rechtbank zich niet van de indruk ontdoen dat door op dergelijke manier te handelen er zeer selectief wordt opgetreden en dit onvermijdelijk leidt tot mistoestanden. Immers beklagde gaat enkel af op vermoedens en vroegere feiten die hij zich nog herinnert. Vergissingen zijn aldus niet uitgesloten. Deze vergissingen leidden dan ongetwijfeld tot misverstanden. Doch de rechtbank acht dit geen bewijs van een inbreuk op artikel 2 § 1 van de wet van 30.01.1981.

Beklaagde wordt dan ook vrijgesproken voor de tenlasteleggingen A tot en met I.

2) Lastens tweede beklagde Gerardus S

Beklaagde betwist de hem ten laste gelegde feiten en beweert dat hij de toegang heeft geweigerd aan deze groep van personen om reden dat twee van hen waaronder een Belg en een Spanjaard sportschoenen droegen.

De getuige B beweert dat aan hen geen reden werd meegedeeld waarom hen de toegang werd geweigerd en zij eveneens sportschoenen droeg en wel binnen mocht.

De getuige A, zijnde de coördinator van het uitwisselingsproject beweert dat geen van deze personen sportschoenen droegen,

De rechtbank stelt vast dat de verklaringen van de getuigen tegenstrijdig zijn (omtrent het dragen van sportschoenen). De verklaring van getuige B dat zij wel binnen mocht met sportschoenen en de verklaring van de beklagde Gerardus S dat hij een Belg van de groep eveneens weigerde omwille van sportschoenen zijn eveneens tegenstrijdig.

Gelet op de tegenstrijdige verklaringen in het strafdossier is de rechtbank dan ook van oordeel dat het niet bewezen is, minstens is er twijfel, zodat beklagde wordt vrijgesproken voor tenlastelegging J.

II. OP BURGERLIJK VLAK

De burgerlijke partijstellingen van de heer Hasan A, het CGKR en de heer Manjinder S, tegen beide beklagden.

Gelet op de vrijspraak van beide beklagden is de rechtbank onbevoegd kennis te nemen van de vorderingen tot schadevergoeding van de burgerlijke partijen.

Gezien de hiernavolgende artikelen (...)

Om deze beweegredenen

DE RECHTBANK,

statuerende op tegenspraak,

verklaart de beide beklaagden niet schuldig aan de feiten hen ten laste gelegd, zoals in de dagvaarding omschreven.

Dienvolgens, spreekt hen hiervan VRIJ en verzendt hen van de vervolging zonder kosten.

Laat de kosten van de publieke vordering ten laste van de Belgische Staat.

Verklaart zich onbevoegd om kennis te nemen van de vorderingen tot schadevergoeding van de burgerlijke partijen: Hasan A, het CGKR en de heer Manjinder S, bij vrijspraak van beide beklaagden en verwijst hen tot de kosten van hun stelling.